

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

prosinec 2025 / leden 2026

Slovo pana starosty...

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u zimního vydání Velkoborských novin. Se zimou je to jako na houpačce. Pár dní v noci velké mrazy a pak zase oteplení. Necháme se překvapit, jestli Vánoce budou na ledě, nebo na blátě.

V sobotu 1. listopadu se uskutečnil ve Velkém Boru lampiónový průvod. Na návsi se sešla spousta dětí se svými rodiči nebo kamarády. Za doprovodu čarodějnic se vydaly po nasvícené cestě směrem na mysliveckou chatu, kde bylo připraveno mnoho her a zábavy. Nechyběly ani dobroty, které napekly velkoborské ženy. Všichni si užili krásný podvečer a nakonec si s chutí opekli burty.

V neděli 30. listopadu byl na velkoborské návsi rozsvícen vánoční strom. Ten již v sobotu přivezli a nazdobili místní hasiči. Již měsíc předem místní a okolní děvčata společně s dětmi připravovaly vánoční výzdobu, vánoční předměty a také nacvičovaly písničky, které zazpívaly u vánočního stromu. Všechny za svůj výkon dostaly sladkou odměnu. Zaměstnanci Velkoborské hospody připravili na tuto slavnostní chvíli punč, svařené víno a čaj. Velkoborskou náves zdobí nejen krásně svítící vánoční strom, ale také betlém s postavami v životní velikosti. Velký dík patří všem, kteří tuto akci připravovali.

V pátek 5. prosince celou ves opanovali čerti s anděly a mikulášem. Navštěvovali děti a rozdávali jim dárky. Přestože několik dětí chtěli čerti odnést do pekla, nakonec tak neučinili, protože zlobivé děti slíbily, že se napraví.

V sobotu 6. prosince se v kulturním domě ve Velkém Boru uskutečnilo čertovské přátelské posezení. Nálada byla úžasná a všichni si společně užili krásný večer.

Dobrovolné vstupné a výtěžek z tomboly byl věnován na dětské tvoření a další aktivity pro děti. K tanci a poslechu vyhrávalo duo Eva a Mirek.

Ve čtvrtek 1. ledna se společně vydáme na **novoroční špacír**. Jetenovičtí půjdou do hospůdky do Velkého Boru a velkoborští půjdou do Holkovic. Trasu si určí každý sám, dle fyzické kondice a přibraných kil o Vánocích. Nezapomeňte se zapsat do knihy účastníků ve Velkoborské hospodě, kde dostanete něco dobrého ke kávě. V cílových hospůdkách obdržíte teplý nápoj zdarma.

Tříkrálová sbírka proběhne v Jetenovicích a Slivonicích v neděli **4. ledna** a ve Velkém Boru v **neděli 11. ledna**.

Přeji Vám všem krásné prožití vánočních svátků, hodně zdraví, štěstí a pohody v celém příštím roce. Děkuji všem za pomoc při pořádání a zajišťování všech akcí a úklidu obcí, neboť díky těm, kteří se zapojují do dění v obci, obec žije. Jinak by se zde jenom bydlelo.

Václav Zábranský

Důležité informace

OÚ Velký Bor – pro veřejnost

Pondělí	7:00 - 11:30	12:00 - 15:00
Středa	7:00 - 11:30	12:00 - 17:00

OÚ Velký Bor – pracovní doba

Pondělí	7:00 - 11:30	12:00 - 15:00
Úterý	7:00 - 11:30	12:00 - 15:00
Středa	7:00 - 11:30	12:00 - 17:00
Čtvrtek	7:00 - 11:30	12:00 - 15:00
Pátek	7:00 - 11:30	12:00 - 15:00

22. 12. 7:00 - 14:00
 23. - 29. 12. zavřeno
 30. 12. 7:00 - 12:00
 31. 12. zavřeno
 1. 1. - 2. 1. 2026 zavřeno
 5. - 6. 1. 2026 7:00 - 15:00
 7. 1. 2026 7:00 - 17:00

Telefon 376 514 378

Pošta Velký Bor

Pondělí	8:00 - 10:00
Úterý	14:00 - 16:00
Středa	14:00 - 16:00
Čtvrtek	8:00 - 10:00
Pátek	8:00 - 10:00

24. - 28. 12. zavřeno
 29. 12. 8:00 - 10:00
 30. 12. 14:00 - 16:00
 31. 12. zavřeno
 1. 1. 2025 zavřeno

Telefon 954 234 151

COOP Velký Bor

Pondělí	7:00 - 11:30
Úterý	7:00 - 11:30 12:00 - 14:30
Středa	7:00 - 11:30 12:00 - 14:30
Čtvrtek	7:00 - 11:30 12:00 - 14:30
Pátek	7:00 - 11:30 12:00 - 16:30
Sobota	7:00 - 10:30

22. 12. 7:00 - 10:30
 23. 12. 7:00 - 11:30 12:00 - 14:00
 24. 12. 7:00 - 10:30
 25. - 26. 12. zavřeno
 27. 12. 7:00 - 10:30
 28. 12. zavřeno
 29. 12. 7:00 - 10:30
 30. - 12. 7:00 - 14:00
 31. 12. zavřeno

Knihovna

Úterý 17:00 - 18:00

23. 12. a 30. 12. zavřena

Kostel Velký Bor

25. 12. 11:00
 26. 12. 11:00
 28. 12. 11:00
 1. 1. 11:00

Oslavenci v lednu

84 let	Krejčová Jana	Slivonice
80 let	Makrlík Josef	Jetenovice
83 let	Pousková Ludmila	Velký Bor
70 let	Smítková Blanka	Velký Bor
65 let	Sieber Ladislav	Velký Bor
65 let	Sládek Václav	Velký Bor

Oslavenci v únoru

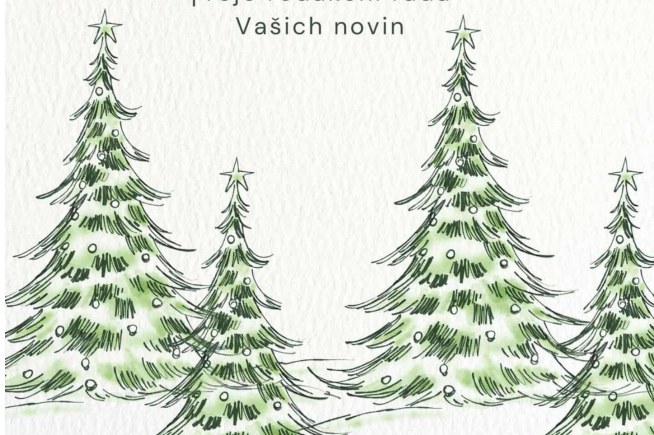
81 let	Koutníková Miloslava	Jetenovice
--------	----------------------	------------

Hodně štěstí a zdraví.

Vesele Vánoce
a šťastný nový rok
2026

přeje redakční rada
Vašich novin

A tak nějak čas od času na internetu, v televizi, v novinách či v rozhlasu objeví se ve Zprávách zpráva, že se na obloze ukázalo nějaké nové vesmírné těleso. A tak zase po čase se tak stalo letos nedávno na počátku adventu, vlastně v předvánočním čase – a „nová hvězda“ na nebi tak nějak k Vánocům historicky patří. A tak jsme ve Zprávách četli a i viděli, že nějaký „nový“ světelný objekt se k nám z vesmíru blíží. Jeho svítivost narůstá a je ho možno vidět už i pouhým okem, když člověk ví, kam se má dívat. A že je to asi nějaká nová, dosud neznámá kometa, ale že se úplně jako běžná kometa nechová – že to možná je nějaký objekt z jiné galaxie než z té naší, anebo že to může být něco z „jiného“ vesmíru, z jiného časoprostoru – a věřící v mimozemšťany už uvažují, že by to mohla být nějaká „mimozemská“ sonda – že už možná „mimozemšťané“ se chytají nás navštívit. Astronomové vedou tuto novou „svítící hvězdu – zářící objekt“ jako novou kometu, má už svůj název, své označení. A pozorování pokračují dál. Tak uvidíme, co nakonec to bude a jak to bude.

Nehledě jen na tento případ, je zajímavé, že těch, kdo věří v existenci mimozemšťanů, je nemalý počet. A otázka, která je v souvislosti s mimozemskými civilizacemi pokládána, je, zda se máme na setkání s nimi těšit, je s nadějí očekávat, anebo se jich bát, setkání s nimi se obávat a raději se před nimi skrývat než signál o nás, naši civilizaci do vesmíru vysílat. Co vlastně by bylo možno od nich čekat. Většinou, co jsem slyšel, se od nich očekává, že budou na vyšší technické, vědecké a civilizační úrovni, a že od nich můžeme hodně získat a hlavně naučit se od nich lépe žít – vytvořit lepší civilizaci, než je ta dosavadní naše. V jedné odborné besedě jeden z účastníků vyslovil názor, že si nemyslí, že by ve vesmíru byla nějaká vyšší, lepší civilizace než ta naše – a to z toho hrozivého důvodu: že když nějaká civilizace dosáhne určité úrovně (zejména vědecko-technické), tak že se zničí „sebezničí“ a že ta naše už i k tomu nemá daleko – a to v mnohých oblastech – třeba v oblasti ekologie, vědecko technického pokroku – v oblasti umělé inteligence, v oblasti zbraní hromadného ničení, oblasti vzájemného soužití...

Otázka existence mimozemských civilizací se dost často v současných médiích, a to i v odborných besedách, probírá, se o tom i na odborné úrovni diskutuje. Tak si tak říkám, v duchu se ptám, co vlastně od toho všeho čekáme - aby nám někdo řekl, aby nás někdo naučil lépe žít, líp se k sobě navzájem chovat, o něco lepšího se snažit, o něco lepšího usilovat – a že někdo z vesmíru k nám přijde a tomu všemu nás naučí, aby lidé byli lepší, aby se na Zemi lépe žilo, lépe bylo. A říkají někteří, že vždyť on už přišel. Vždyť On už

tady byl. A že jeho příchod oslavujeme o Vánocích. Že se v Betlémě narodil, a že tady na této Zemi žil a říkal, že jeho království není z tohoto světa a lidi chtěl naučit žít jinak, lépe, nově - chtěl je naučit lásce, o tom mluvil, to učil, no, a jak dopadl, jak skončil?!

A když to vezmeme jinak, co lepšího lidé našli, jaký lepší způsob chování vynalezli, na jaký lepší způsob života přišli. Křesťanství alespoň někde a nějak změnilo svět. A stejně někde i tam, kde ho přijali, zase ho opustili. A můžeme se ptát: Za co „jiného“, za co „lepšího“ ho vyměnili? Na co lepšího přišli? Co lepšího objevili? V jedné besedě na internetu probírali otázku emigrace. Kam by bylo nejlépe emigrovat, jestliže by člověk nebyl spokojený s životem v zemi, ve které žije. V které zemi je to dobré, lepší, či dokonce ideální. A dnes je z čeho vybírat. Kolik to je různých zemí a kolik to bylo a kolik je to druhů států na planetě Zemi, kolik je to rozličných zřízení, kolik je to státních uspořádání, kolik je to systémů. Různé stupně a druhy demokracií, různé autoritářské, či dokonce totalitní režimy, jsou ještě i někde monarchie a další jiné. Tak co z toho všeho si vybrat jako to nejlepší, kde by člověk mohl spokojeně a šťastně žít? V různých propagačních turistických publikacích dokonce nabízí „šťastnou zemi“ - zemi, kde prý žijí „nejšťastnější lidé na Zemi“. Je prý to malá země pod velikými horami – Himalájemi. Je to prý Nepál. A proč jsou v této malé zemi lidé tak spokojení a šťastní, i když jsou podle nás chudí? Protože jsou spokojení s tím, co mají a jak se mají; nejsou těmi, kteří jsou téměř se vším nespokojení a pomalu na všechno nadávají – jako třeba mnozí lidé ve „vyspělém, bohatém“ západním světě. Je to jako v té pohádce o nemocném králi, kterému radili, že se uzdraví, když si oblékne košili šťastného člověka – a když takového našli, který o sobě tvrdil, že je šťastný, tak byl problém v tom, že košili neměl.

Když se podíváme do historie Země, anebo i do současnosti, můžeme se zeptat: *který z mnohých státních systémů dokázal vytvořit šťastnou společnost – kde by bylo jen dobro, kde by vládla jen pravda, spravedlnost, láska, vlídnost, laskavost, čestnost, poctivost, kde by byl jen mír a pokoj, kde by byly jen dobré vztahy mezi lidmi? Zná někdo takovou zemi? Byla taková nějaká země a je taková nějaká země v dnešním světě?*

Ano, byla a je, ale jen na papíře, napsaná, popsána. Tomáš Morus, Angličan, narozený 1476 v Londýně a tam také popraven stětím v roce 1535, jeden z velikánů renesance, lord – kancléř anglického krále Jindřicha VIII., v jednom svém spise se pokusil popsat ideální státní zřízení, které by bylo založeno na křesťanských zásadách, tedy na principu dobra, pravdy, spravedlnosti a lásky. A poněvadž takovou zemi nikde nenašel, umístil ji na „neexistující místo, ostrov“, který nazval Utopia (u – zápornka – ne a řecké slovo topos –

pokračování na další straně novin

místo) – a lidé z velkého „U“ udělali malé „u“, a tak vzniklo slovo „utopie“. A co si lidé pod tímto slovem představují, to je asi všem známé: něco nemožného, nereálného, neuskutečnitelného. Ale tak to velký myslitel sv. Tomáš Morus nemyslel. On vypracoval model, který se lidé měli snažit tvořit, vytvářet, snažit uskutečňovat. Bohužel, nestalo se tak. A když se lidé o to nesnaží, tak si o tom můžeme tak akorát nechat zdát, o tom snít, si to představovat. A ono by to šlo. Tak tomu bývá alespoň někdy a někde „nakrátko“ o Vánocích. A jak by to bylo pěkné, kdyby lidé „vánoční poselství“ vzali trochu vážněji, aby jeho uskutečnění vydrželo „nadýl“, či co nejdéle, nejlépe „napořád“. To by byla krása. To by se nám to žilo: To

by na světě krásně bylo. Ono asi těžko to bude všeobecné. Asi je opravdu „utopické“ to očekávat vždy a ode všech. A tak se o to snažme alespoň my sami, pokud a do jaké míry můžeme. Lepší i málo, lepší i krátko nežli nic. A tak se z utopie snažme dělat realitu, jak to zamýšlel dobrý Tomáš Morus. Nakonec prosazování pravdy, práva a spravedlnosti ho stálo hlavu. I to se stává. Bohužel! Ale přesto odvahu a s chutí do toho. Čas od času se něco i povede. A nemusíme čekat na rady „mimozemských civilizací“. Návod na dobrou společnost máme, teď už jde jen o to: dobrá pravidla uvést do skutečnosti dobrého života. A jak se říká: Něco pro to dělejme, to, co můžeme! Je to lepší a jistější než čekat, že to za nás, pro nás, někdo udělá!

Stanislav Bušta

Sbor Velkobor

Milí přátelé a příznivci VELKOBORU, vážení čtenáři! Nastala doba adventu a konec roku se opět přiblížil. My jsme celý podzimní čas opět každý pátek nacvičovali vánoční pásma složené ze starších i zcela nových písní, spirituálů a koled a nachystali pro naše posluchače v okolních obcích a ve Velkém Boru celkem šest koncertů, na které vás srdečně zveme. Pro Vás, Velkoborské, v pátek 19. 12. od 18 h v kostele sv. Jana Křtitele. Hudební doprovod velmi dobře a statečně zastala Kačenka Vonášková a zastoupila naši novopečenou maminku Janičku Hlavsovou (Brůžkovou), která se na nás přišla podívat i se synem Vítkem na generální zkoušku. Velké poděkování patří Máše Sládkové za vedení sboru i všem členům, kteří obětují mnoho ze svého volného času přípravě koncertů.

Jeden počín už máme za sebou – vystoupení na Šternberském dvoře na Zelené Hoře při rozsvícení stromečku. Nebyli jsme tu poprvé a určitě se zase

vrátíme – pan majitel má široké srdce a je veliký nadšenec – pod jeho rukama celý areál ožívá a zachránil už velkou část dědictví, které nám naši předkové zanechali. V úterý 9. 12. startujeme v DPS Horažďovice koncertem nejen pro obyvatele domu ale i pro naše horažďovické příznivce. Přehled koncertů přikládáme a doufáme, že ten „náš“ doma na Boru bude nejlepší hlavně díky vám! Přejeme tedy klidný adventní čas, hodně lásky mezi vašimi bližními, zdraví a spokojenost a nezapomeňte, že úsměv a dobré slovo nic nestojí a všechny kolem vás obohatí – tak se na sebe usmívejme a rozdávajme dobrou energii!

13. 12. od 14:00	Malý Bor, kostel sv. Máří Magdalény
13. 12. od 17:00	Bezděkov, kostel sv. Ondřeje
14. 12. od 16:00	Volenice, kostel sv. Petra a Pavla
19. 12. od 18:00	Velký Bor, kostel sv. Jana Křtitele
20. 12. od 17:00	Pole u Kadova, kaple sv. Martina

Marie Hlůžková

PF 2026
VELKOBOR

Přejeme
krásný nový rok
plný hudby.

Adventní zpívání a vánoční výrobičky

První adventní neděli, která letos připadla na datum 30. listopadu, jsme ve Velkém Boru rozsvěcovali stromeček a aby vše proběhlo, jak má, předcházely tomu týdny nácviku s dětmi. Které se také zúčastnily i vánočních výrobiček, které si odnesly domů.

Premiérové vystoupení jsme uskutečnili již v sobotu 29. listopadu u stromečku v Jetenovicích, kde nás přivítali posluchači. Následující den proběhlo za velké účasti vystoupení ve Velkém Boru. Během rozsvěcování stromečku jsme si mohli zakoupit vánoční dekorace, které vyráběli naši občané z Velkého Boru, za což jim moc děkujeme.

Děkujeme dětem, které se do těchto příprav pilně zapojily, a také všem dospělým, kteří přispěli k tomu, že u rozsvěcování stromečku byla příjemná vánoční atmosféra.

Budeme se těšit zase příští rok!

Stromečky v našich vesnicích

Velký Bor

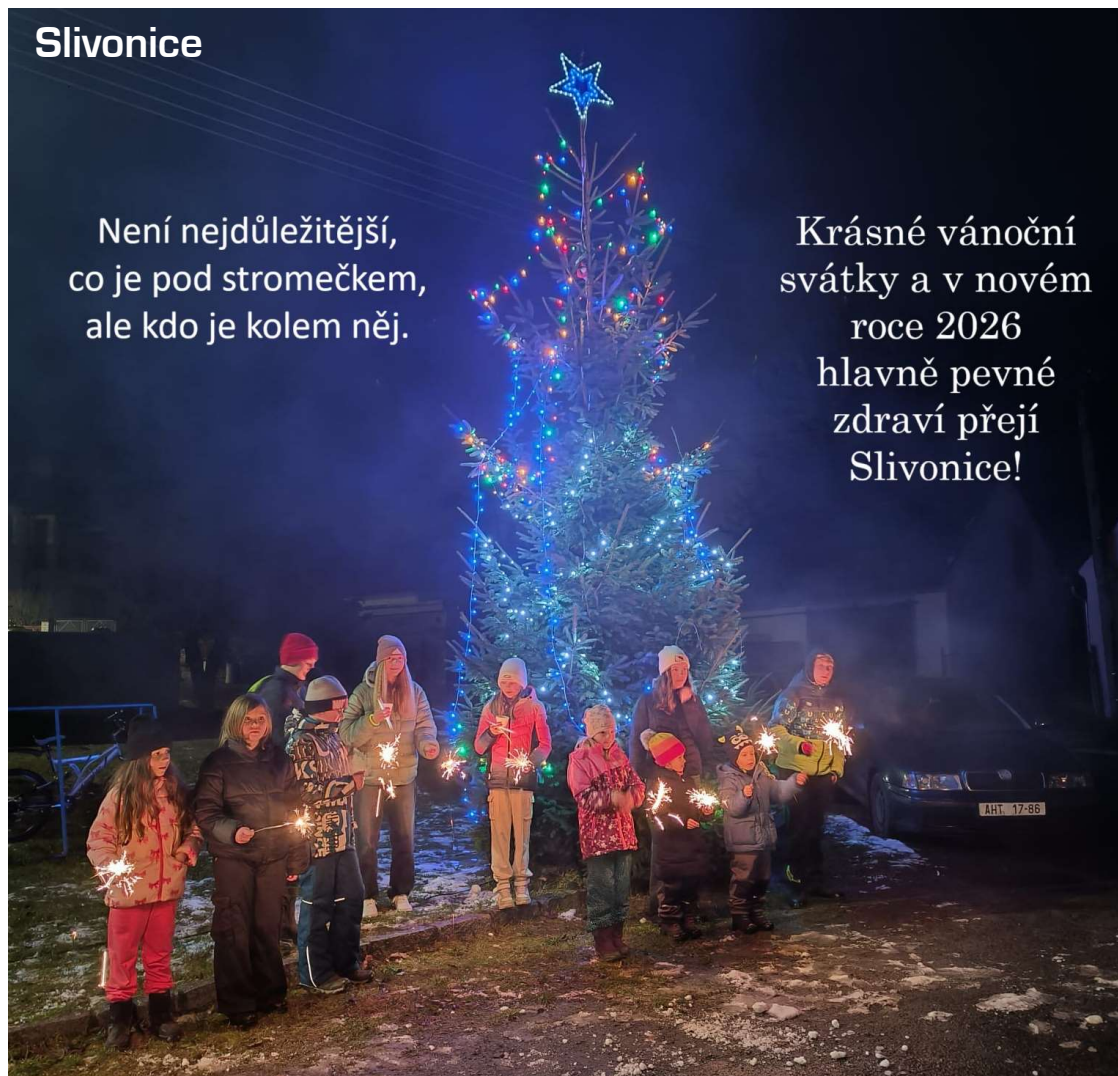
Jetenovice

Slivonice

Není nejdůležitější,
co je pod stromečkem,
ale kdo je kolem něj.

Krásné vánoční
svátky a v novém
roce 2026
hlavně pevně
zdraví přejí
Slivonice!

Cukroví

Vejce, máslo, cukr, mouka
kočka na nás mlsně kouká
blíží se čas vánoční
budeme péct cukroví

Recepty máme od babičky
kolečka, pracny i rohlíčky
jdeme je spolu vykrájet
a pak do trouby s nimi hned

Házení střevíce

Zkuste vánoční zábavu
házení boty za hlavu
podle prastarých pověstí
budoucnost se z nich vyvěstí

Jak číst zítřky ze střevíce?
záleží, kam míří špice
každý zjistí, zda se vdá
nebo doma zůstat má

Ludmila Bakonyi Selingerová

Ve Velkém Boru se čerti rojili...

6. prosince uspořádala Ivanka Makovcová na sále místního kulturního domu druhý ročník čertovské zábavy. Ta byla zahájena předtančením dívčí taneční skupiny ZŠ Blatenské Horažďovice pod vedením p. učitelky Hájkové. K tanci hrála kapela Eva & Mirek. Kromě hudby a tance se o zábavu postaralo i tradiční čertovské štěstí a čertovská loterie.

Výdělek vybraný na vstupném přispěje k pořádání akcí pro děti i dospělé během následujícího roku:
v květnu nás čeká hledání májového pokladu na myslivně;
v červnu ukončení školního roku – šipkovaná s občerstvením na návsi;
v pátek 26. 6. pouťová zábava s pouťovým štěstím;
v říjnu drakiáda na hřišti;
16. 10. posvícenská zábava s hnětynkami
a počítá se i s dalším ročníkem čertovské zábavy.

Čerti:

Pátého prosince nás navštívila skupina čertů, andělů a Mikulášů. Navštěvovali rodiny s dětmi, které jim řekly básničku či zazpívaly písničku. Za odměnu dostaly nadílku od anděla. U neposlušných dětí se čerti spokojili se slibem, že se do příštího roku polepší.

ve Velkém Boru

v Jetenovicích

Milí spoluobčané, blíží se vánoční svátky a já bych se s vámi chtěl poohlédnout na akce, které se konaly v uplynulé době.

31. října se uskutečnil lampionový průvod po naší obci. Sešlo se nás opět mnoho. Po průvodu jsme si za hasičárnou opekli burty.

21. listopadu se v hospodě uskutečnil první ročník „Jetenovické naběračky“. Jednalo se o soutěž ve vaření polévky. Odborná porota neměla jednoduché vybrat nejlepší tři polévky. Na prvním místě se umístil nejlepší kuchař z Jetenovic pan Jiří Hata se svou zelnou polévkou. Druhé a třetí místo obsadil chalupář pan Josef Nauš. Chtěl bych poděkovat všem, kdo se zúčastnili soutěže, a doufám, že pan Jiří Hata bude na druhém ročníku obhajovat první místo.

28. listopadu se konala výroční členská chůze hasičů. Pozvání přijal starosta obce pan Václav Zábranský a velitel dobrovolných hasičů Velký Bor a zároveň místostarosta obce Velký Bor pan Robert Palečko. Hasiči zhodnotili činnost v letošním roce. Akcí nebylo málo, a proto bych chtěl všem, kdo přidali ruku k dílu, moc poděkovat za jejich práci. Také jsme si naplánovali činnost na další rok. V letošním roce jsme měli tři hasiče, kteří oslavili své jubileum. Pan Karel Pihera oslavil 80. narozeniny, Petr Hata st. oslavil 60. narozeniny a Blanka Piherová oslavila 50. narozeniny. Ještě jednou bych chtěl všem oslavencům popřát hlavně zdraví a štěstí v životě.

29. listopadu jsme na návsi za účasti místních, velkoborský a holkovických dětí rozsvítili vánoční stromeček. Děti si nacvičily vánoční písničky za doprovodu Martiny Makovcové a Kateřiny Vonáškové, která děti doprovázela na klávesy. Pro děti jsme za podpory obce připravili menší odměnu. Navštívil nás i starosta obce pan Václav Zábranský, který všem popřál klidné Vánoce.

30. listopadu místní děti rozsvěcely vánoční stromeček ve Velkém Boru. Dětem bych chtěl poděkovat za jejich krásné vystoupení.

5. prosince nás navštívili čerti, Mikuláš a anděl. Doufám, že si nikoho neodnesli.

Co nás ještě v letošním roce čeká ...

23. prosince se budou vydávat ryby pro místní hasiče od 10:00 hodin.

29. prosince budou hasiči pořádat **silvestrovské bruslení na zimním stadionu** v Sušici od 10:00 do 11:30 hodin.

1. ledna se vypravíme opět na **novoroční procházku** na Velký Bor.

Všechny bych Vás chtěl pozvat na **jetenovický hasičský ples**, který se bude konat **24. ledna 2025 v kulturním domě v Horažďovicích od 20:00 hodin**. K tanci a poslechu bude opět hrát hudební skupina **MELODION**.

Závěrem bych vám všem chtěl popřát klidné prožití vánočních svátků a mnoho úspěchů v novém roce.

Starosta SDH Petr Makovec

VOD pro rok 2025

Velký Bor

hospodaří na výměře 1792 ha. Celkem 1333 ha je orná půda a 459 ha je trvalý travní porost. Pozemky jsou různě rozmístěny po 21 katastrálních územích. Trvalé travní porosty slouží k výrobě senáží a sena pro živočišnou výrobu. V letošním roce se nám povedlo obnovit 65 ha luk, tím zlepšit kvalitu sklizené trávy a následně i kvalitu senáže. Travní senáže jsme sklídili dostatečné množství ve výborné kvalitě. Letošní průběh počasí v kombinaci s přihnojením nám zajistil dostatek hmoty. Na nás bylo už jen pohlídat si její kvalitu.

Tržními plodinami na orné půdě v roce 2025 byly:

Řepka ozimá – výměra 211 ha s výnosem 2,96 t/ha. Výnos byl ovlivněn velice chladným jarem a větším množstvím srážek na podzim, což vedlo k redukci rostlin. V letošním roce bylo i velmi silné poškození škůdci, které nebylo možné dostupnými pesticidy výrazně zredukovat a v závislosti na výslednou ekonomiku plodiny. Díky předvýrobním smlouvám se nám povedlo cenou kompenzovat nižší výnos plodiny.

Pšenice ozimá – výměra 350 ha s výnosem 6,48 t/ha. Výnosy obilnin letošním roce nebyly špatné, ba naopak – na některých pozemcích jsme dosáhli výnosů 8 t/ha. Bohužel na velké části půdy se projevilo její velmi nízké pH, které se pohybuje v rozmezí 4,2–4,8. Naším cílem je intenzivní vápnění dolomitickým vápencem, a tím se pokusit vrátit kvalitu a organický život v půdě na úroveň dřívějších dob.

Ječmen ozimý – výměra 93 ha s výnosem 5,27 t/ha.

Ječmen jarní – výměra 40 ha s výnosem 5,88 t/ha ve výborné kvalitě. Celkem 20 ha jsme oseli už na podzim. Ječmen přezimoval dobře, a díky tomu měl parametry sladovnického ječmene s výnosem 6,18 t/ha. Jarní výsev nedosáhnul takové kvality a jeho výnos byl nižší.

Oves pluchatý – výměra 63 ha s výnosem 4,47 t/ha. Oves i jarní ječmen se nám povedlo zasít velmi brzo. Obě plodiny využily zimní vláhu pro rychlý počáteční vývoj a tvorbu – pro jarní velice důležité – kořenové soustavy.

Triticale ozimé – výměra 103 ha s výnosem 6,07 t/ha. Také u tritikale jsme dosáhli výnosů 8 t/ha, celá plocha byla osetá v okolí Dobrotic.

Brambory průmyslové – výměra 54 ha s výnosem kolem 40 t/ha a škrobnatostí 19,25 %. Brambory vozíme do škrobárny v dobré kvalitě. Vzhledem k letošní náročné musely být brambory delší dobu skladovány na hromadách a před nepřízní počasí přikryty geotextilní plachtou. Delší doba uskladnění neovlivnila kvalitu a škrobnatost. Přesný výnos zatím nelze stanovit, jelikož část brambor stále čeká na odvezení. V letošním roce byl tlak plísně bramborové minimální. Ke konci vegetace byl silný tlak alternáriové skvrnitosti. Tyto dvě choroby se nám povedlo potlačit, a tím výrazně neovlivnily výnos.

Kukuřice byla vyseta na výměře 230 ha s výnosem 48,5 t/ha. V optimální sušině 33–39 %. V dobré kvalitě s vysokými škroby.

Jetelotravní směsi byla vyseta na výměře 160 ha.

Zemědělský rok považuji za lepší než rok 2023/2024, ale i tak lze výsledky posouvat výše. Důležité však je, že se rostlinné výrobě podařilo vyrobit více než dostatečné množství krmiva, které je pro naši živočišnou výrobu zásadní. S množstvím pozitivně korelovala i dobrá kvalita krmiva a zároveň rezerva pro horší roky.

Petr Makovec

SDH

Velký Bor

S příchodem podzimu a zimy naše činnost nekončí. Na konci září jsme se neplánově a narychlo sešli na myslivecké chatě, kde jsem si opekli divoké prase, které jsme dostali od MS Velký Bor. Myslím, že akce se nám povedla, všichni si pochutnali, popovídali a pokud se poštěstí, tak akci můžeme zase příští rok uspořádat.

Naplánovali jsme VVH na leden příštího roku. Bude probíhat i nová volba členů do výboru, jelikož volební období nám už uplynulo jako voda.

Vánoce se kvapem blíží a dovolte mi popřát všem krásné Vánoce, které si všichni užijete v klidu a hlavně ve zdraví v kruhu své rodiny a nejbližších.

R. Štípková

Tradice českých vánočních ozdob

Jaký je původ foukaných ozdob?

Při představě Vánoc si spousta z nás vybaví krásný stromeček bohatě zdobený pestrobarevnými ozdobami, ale víte, že počátek výroby skleněných ozdob se pojí naopak se „z nouze ctností“, kdy za nápadem vyrobit první skleněné ozdoby bylo sucho spojené s nedostatkem ovoce? Právě červenými jablíčky se zdobily stromečky původně – a když se roku 1858 ve francouzském Alsasku neurodilo, napadlo skláře v Goetzenbrucku vyfouknout koule ze skla, čímž se zrodila tradice foukaných vánočních ozdob.

Centrem výroby foukaných ozdob se brzy stalo Německo, konkrétně město Lauscha cca 100 km od českých hranic. V Německu byl totiž zájem o zdobení stromků obrovský – a to díky pruským důstojníkům. Ti nařídili zdobit stromečky v lazaretech a kasárnách, odkud si i prostí vojáci přenesli tento zvyk do svých domovů. Mimochodem vánoční špička na stromeček má symbolizovat pruskou helmu Pickelhaube a připomínat pruské vítězství proti Rakousku roku 1866.

Počátky foukaných ozdob u nás

U nás se počátky foukání ozdob datují ke 40. letům 19. století do Josefova Dolu v oblasti Jizerských hor, ale protože lidé tehdy zdobili stromečky raději kovovými, dřevěnými nebo papírovými ozdobami, čeští skláři neshledávali foukání ozdob jako výhodný „byznys“. Toto řemeslo se pořádně rozjelo až ve 30. letech 20. století. V roce 1931 se v Železném Brodě pořádal kurz pro čtrnáct sklářů, kterým s výrobou pomáhal odborník z Německa. Tak časem vznikla v Poniklé v Podkrkonoší firma Rautis, která se dodnes jako jediná na světě specializuje na výrobu ozdob z navlékaných perliček. Tato technologie je dokonce zapsaná na seznamu UNESCO.

České ozdoby ve světě

V roce 1933 začal export českých vánočních ozdob do světa, značná část se vyvážela například do USA – a již v roce 1937 se Československo stalo významným výrobcem v celosvětovém měřítku. V současnosti je Česko největším výrobcem skleněných vánočních ozdob na světě, na tuzemském trhu jsou však čím dál víc v oblíbenosti i plastové ozdoby z Číny.

Kam se jet na vánoční ozdoby podívat?

Pokud se chcete potěšit jinými ozdobami, než které máte doma, či chcete rozšířit svou sbírku, můžete před Vánoci navštívit místa, ve kterých probíhají vánočně laděné výstavy:

Galerie 140 v Táboře: Výstava Skleněné Vánoce probíhá od 20. listopadu do 4. ledna, jako exponáty jsou vystaveny foukané perličky a vánoční ozdoby (nejen) od firmy Rautis, skleněné betlémy zapůjčené z muzea v Železném Brodě a zimní a vánoční skleněné podmalby.

Vánoční dům v Karlových Varech: Vánoční dům se kromě vánočních ozdob celoročně pyšní kouzelným městečkem a největší výstavou medvídků v České republice. Kdybyste chtěli navštívit Vánoční dům před Vánoci, dejte si pozor na otevírací dobu – každé pondělí a 22. 12. mají zazvřeno.

Sklárna Annín: Kromě prodejní galerie, v níž lze zakoupit vánoční ozdoby, různé svícný i nápojové a užitkové sklo, můžete navštívit sklářskou huť, ve které si můžete zkusit sami něco vyfoukat. Ta je otevřena od středy do neděle. A pokud se vypravíte na Šumavu mezi svátky, můžete návštěvu Annína spojit s výletem na **hrad Kašperk, kde bude od 25. 12. do 3. 1. probíhat výstava k 20 letům od natáčení pohádky Anděl Páně.** Tuto pohádku si můžete připomenout kvízem na následující straně novin.

foukaná koule s motive zasněžené krajiny

ozdoby firmy Rautis z navlékaných perliček

typická česká foukaná šiška

Kvíz: Anděl Páně

1. Za co je Petronel poprvé poslán na zem?
 - a. Urazil Pána Boha
 - b. Nepustil do nebe abatyši Magdalenu
 - c. Ztratil klíč od nebeské brány
2. Jaký úkol dá Pán Bůh Petronelovi?
 - a. Splnit přání třem lidem
 - b. Najít jednu skutečně dobrou duši
 - c. Napravit jednoho hříšníka
3. Kolik času má na svůj úkol?
 - a. 1 den
 - b. 3 dny
 - c. 5 dnů
4. Pomocí čeho plní Petronel lidem na zemi přání?
 - a. Pomocí čertovy mošny
 - b. Pomocí kouzelného pírká
 - c. Pomocí božího kadidla
5. Co hrozí Petronelovi, když nesplní pozemský úkol?
 - a. Zůstane na zemi jako poutník
 - b. Půjde do pekla mezi padlé anděly
 - c. Bude po tisíc let hledat nebeskou bránu
6. Proč Petronel zastupoval svatého Petra u nebeské brány?
 - a. Svatý Petr šel pro kapry
 - b. Svatý Petr měl zkoušku nebeského sboru
 - c. Svatý Petr to přehnal s mešním vínem
7. Jak se jmenuje čert, který anděla Petronela doprovází?
 - a. Azazel
 - b. Belzebub
 - c. Uriáš
8. Čím je v pohádce odpočítáván čas, který má anděl Petronel na splnění úkolu?
 - a. Přesýpacími hodinami
 - b. Božími stopkami
 - c. Hodinami na věži andělského chrámu
9. Na kterém hradě se Anděl Páně natáčel?
 - a. Houska
 - b. Kašperk
 - c. Locket
10. A ve kterém městě se natáčelo pokračování, Anděl Páně 2?
 - a. Praha
 - b. Telč
 - c. Český Krumlov

1b, 2c, 3a, 4a, 5b, 6a, 7c, 8a, 9b, 10c

Jana Hlavsová

Šumava Litera 2025

Foto : Radek Gális

Ve Vimperku se uskutečnil XI. ročník mezinárodního knižního festivalu Šumava Litera. Vyvrcholením programu byl slavnostní galavečer 22. listopadu 2025 v Městském kulturním středisku, kde byly uděleny Ceny Johanna Steinbrenera i Cena Emila Kintzla pro děti a mládež.

Součástí večera bylo předání ocenění vítězům novinářské a literární soutěže, která nese jméno pedagoga a milovníka Šumavy Emila Kintzla. Ten tragicky zemřel před čtyřmi lety po nešťastné nehodě na sjezdovce.

V kategorii psaných příspěvků zvítězila Alex Frank z Českých Budějovic s prací Hory to unesou.

V kategorii fotografií obhájila první místo Elen Oudová z Velkého Boru se snímky Němý svědek a Po kapkách.

Odborná porota složená z jihočeských spisovatelů, novinářů a fotografů ocenila vysokou kvalitu příspěvků. Organizátoři zároveň oznámili, že nejlepší práce z dosavadních ročníků soutěže budou souhrnně zveřejněny v připravované knize.

Václav Zábranský

Úspěchy našich mladých hasičů:

Rozhovor se Štěpánem a Alžbětou Zemenovými

Ve Velkém Boru máme další mladé sportovce, kteří se aktivně zapojují do hasičských soutěží. Jedná se o Štěpána a Alžbětu Zemenových, kteří závodí za tým SDH Týnec u Horažďovic. Účastní se různých soutěží v rámci Plzeňského kraje i na celostátní úrovni a mají za sebou řadu zajímavých zkušeností.

Přinášíme rozhovor, ve kterém oba přiblížili svou přípravu, disciplíny a letošní výsledky.

Štěpáne, můžeš nám představit požární sport a svůj hasičský tým? Jakou máš v týmu funkci?

Požární sport je pro celou naši rodinu srdcová záležitost. Já i Alžbětka jsme se stali hasiči už ve čtyřech letech. Naši rodiče jsou vedoucími kolektivu mladých hasičů a trenéry požárního sportu v Týnci u Horažďovic, přivedli nás k tomuto sportu a nás to prostě nadchlo. Je to týmový sport, kde bojuje jeden za všechny a všichni za jednoho. Za dobrými výsledky je spousta dřiny, odříkání, ale také radosti, smíchu a neutuchajícího přátelství. Je to setkávání se s kamarády napříč celou republikou, všichni si fandíme a podporujeme se. Naš kolektiv se skládá z mladších, starších a dorostenců. Já závodím v kategorii starších a dorostu. Každá disciplína je jiná, a tak i moje funkce v týmu jsou různé. V požárním útoku zastávám funkci košáře nebo proudaře, při štafetách běhám kladinu, hadice nebo volný úsek, při útoku CTIF pracuji na hadicovém vedení a vážu uzle. Ale cizí mi není žádný post, zaběhnu, co je potřeba.

Jakých soutěží se zúčastňuješ?

Závodu hasičské všestrannosti a brannosti, Hry Plamen, běhu na 60 m a 100 m s překážkami, běhu na 100 m s PHP a výstupu na cvičnou věž. Také se účastním literárně – výtvarné soutěže Požární ochrana očima dětí.

Uvažoval jsi někdy o tom, že by ses stal profesionálním hasičem? Jaké máš plány do budoucna?

Ano, uvažoval, ale uvidí se. Nyní se připravuji na přijímací zkoušky a chtěl bych jít na Střední průmyslovou školu dopravní v Plzni – obor Požární ochrana.

Jak často musíš trénovat, aby ses udržel na současně úrovni?

Většinou trénuji 3x týdně, ale když se připravujeme na důležité závody, je trénink intenzivnější. V letošním roce jezdím na tréninky i do Žákavy, kde se s družstvem dorostenců připravuji na Závod hasičské všestrannosti a brannosti, a také do Plzně, kde nám začala zimní příprava s tréninkovou skupinou dorostenců Fire sport team Dobřany.

Hasičskému sportu se věnuje i Štěpánova mladší sestra Alžběta, která soutěží v kategorii mladších.

Alžbětko, můžeš nám představit svůj hasičský tým? Jakou máš v týmu funkci?

V mladším družstvu je nás celkem deset, z toho jen dva kluci, jinak samé dívky. Plníme stejné disciplíny jako starší, jen s drobnými úpravami. Moje funkce v družstvu jsou různé. Při štafetách běhám přes kladinu, podbíhám stojan s laťkou, napojuji proudnici nebo stríkám do terče a přiřazuji věcné prostředky.

Jakých soutěží se zúčastňuješ?

Soutěží v běhu na 60 m s překážkami, Hry Plamen a Závodu hasičské všestrannosti a brannosti. Také se účastním literárně-výtvarné soutěže Požární ochrana očima dětí.

Na jaký úspěch jsi zatím nejvíce pyšná?

Je toho víc. 1. místo v krajském kole Závodu hasičské všestrannosti a brannosti a postup na MČR, 2. místo v krajském kole Hry Plamen, 3. místo v republikovém kole literárně – výtvarné soutěže Požární ochrana očima dětí, 1. místo v seriálu Brdsko-vltavských sedesátek v kategorii příprava.

Alžbětko, maluješ i do soutěže Požární ochrana očima dětí. Jak jsi dopadla? Co jsi kreslila?

Obrázky maluji různé, ale největší úspěch, 3. místo v republikovém kole, měl obrázek s tématem nehody osobního automobilu na kolejích.

Soutěže a výsledky:

Sourozenci se v letošním roce zúčastnili také Závodu hasičské všestrannosti a brannosti (ZHVB) v Bystřici nad Úhlavou, Nebílovech a Tumačově.

Jak jste v okresním a krajském kole dopadli?

Š: Běžel jsem s dorostenci ze Žákavy, v okresním kole v Nebílovech 1. místo, v krajském kole v Tumačově 1. místo a postup na MČR.

A: Běžela jsem za Týnec s družstvem mladších, v okresním kole v Bystřici 2. místo, v krajském kole v Tumačově 1. místo a postup na MČR.

Štěpán patří k jednomu z mála závodníků v republice, kteří se věnují také disciplíně výstup na cvičnou věž.

Kde jsi v této disciplíně závodil a co všechno obnáší?

V Příbrami, Plzni, Pardubicích, Budíkovcích a na MČR v Uherském Brodě. Nejsložitější v kategorii středních dorostenců je to, že se běží se žebříkem v ruce, pak se zvedne nad hlavu, provede se zápch a zaháknutí žebříku a následně se vyleze do 1. okna ve výšce 4,2 m. Žebřík váží 8,5 kg.

Jaká byla konkurence?

Na závodech je konkurence vždy velká, na MČR se sejde opravdová špička. Já jsem skončil 9. s osobákem 9,04 s.

Velkým zážitkem byla pro Štěpána letošní účast na Mistrovství České republiky Hry Plamen v Kyjově, které proběhlo 21. – 22. června.

Štěpáne, byla to zatím tvoje největší soutěž?

MČR jsem už několikrát zažil jako jednotlivec, s pětičlennou hlídkou na ZHVB, ale s celým družstvem byla tohle premiéra a atmosféra tam byla opravdu úžasná.

Kolik družstev se zúčastnilo a jaké byly tvoje výsledky?

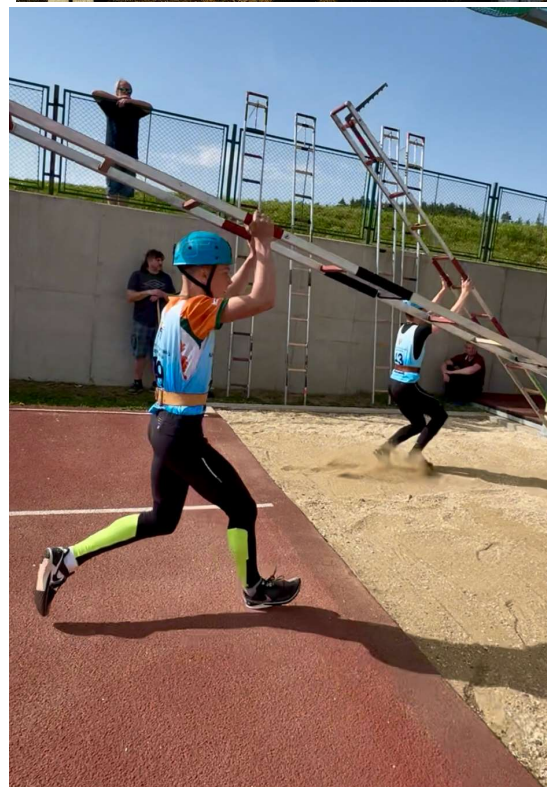
Účastnilo se 15 nejlepších družstev z celé republiky, některé disciplíny se nám povedly, některé méně, a tak jsme nakonec skončili na 11. místě.

Štěpán s Alžbětou se věnují také disciplíně 60 metrů s překážkami, ve které každoročně dosahují velmi dobrých časů, za které jsou umisťováni i na stupních vítězů.

Ze které z těchto soutěží máte největší radost?

Š: Je jich opět víc. Stimax Cup v Děčíně, kde jsem si zaběhl osobák 12,15 s a obsadil 1. místo, MČR s časem 12,19 s a 21. místo ze 120, halové MČR s časem 12,31 s a 20. místo z 76, celkové 2. místo v rámci Brdsko-vltavských šedesátek a celkové 12. místo v rámci Českého halového poháru z 371 závodníků.

A: Celkové 1. místo v rámci Brdsko-vltavských šedesátek v kategorii přípravek, 2. místo na Stimax cupu v Děčíně v kategorii dívek 6 - 8 let a účast na krajském kole v kategorii mladší dívky.

Oběma přejeme mnoho dalších úspěchů, radosti ze sportu a co nejméně pádů na trati.

Prosinec na zahradě

Není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.
Lucie noci upije, ale dne nepřidá.
Jaký prosinec – takový červen.
Studený prosinec – brzké jaro.

Prosinec je v zahradě především obdobím zimního spánku. Je čas vánoční a kromě našich interiérů zdobíme také okenní truhlíky a vstupní dveře do domů či bytů vánoční výzdobou. Zahradu krásí některé druhy okrasných travin, barevné bobule a šišky na stromech, kterých jsme si dříve v záplavě květů trvalek a letniček nevšimli. V zimních měsících také oceníme krásu jehličnatých dřevin, které na zimu neshazují jehličí. Je třeba věnovat zvýšenou péči okrasným dřevinám, chráníme je před rozlámáním pod tíhou sněhové nadílky a námrazou. Pokud jsme tak neučinili v listopadu, máme v prosinci již nejvyšší čas chránit na mráz choulostivé trvalky či okrasné dřeviny. Chráníme je příkrývkou z chvojí nebo z listů. Vrstva by však neměla být příliš silná, aby rostlina nezahnila. Napadaný sníh ze zahrady neodklízíme, slouží rostlinám jako zdroj vláhy. Pokud nemrzne, rostliny pravidelně zavlažujeme, abychom jim dopřáli na zimu dostatek vlhkosti. Na začátku prosince odebíráme rouby peckovin, koncem měsíce jádrovin. Letorosty by měly být cca 30 cm dlouhé. Skladujeme je v písku ve sklepě nebo je můžeme ponechat u stromu zakryté listím a sněhem. Takto uskladněné rouby nezačnou rašit. Zmlazujeme ovocné dřeviny např. angrešt a rybíz. Pokud nás netrápí příliš vysoké mrazy, je možné začít s řezem starších jabloní a hrušní. Peckoviny v žádném případě neřežeme. Ze stromů odstraňujeme zbytky suchých listů a uhnílych plodů, aby nesloužily jako útočiště pro nejrůznější škůdce a hniloby.

Leden na zahradě

V lednu mráz - těší nás; v lednu voda - věčná škoda.
Leden studený, duben zelený.
Když roste tráva v lednu, roste špatně v červnu.
Leden jasný, roček krásný.
Ryje-li krtek v lednu, končí zima v květnu.

V lednu, kdy zahrada spí zimním spánkem a nabírá sílu, kterou bude potřebovat zjara, kdy začíná doba růstu, máme dostatek času přemýšlet, co bychom chtěli na zahradě vylepšit. Obvykle jsou stromy pokryty sněhovou nadílkou, nebo je zdobí ledová námraza. Pokud však je zima na blátě, můžeme začít počátkem ledna s řezem roubů ovocných dřevin. V tomto období pečlivě přemýšlíme, čím zjara osejeme záhony. Kontrolujeme stav semen z minulého roku, případně nová semena dokupujeme. Pokud to počasí dovolí, můžeme venkovní záhony, skleník a pařeniště čistit a začít s rytím. Pokud pěstujeme mrazuvzdornou zeleninu, můžeme ji postupně sklízet (kadeřavá a růžičková kapusta a pór). Od ledna do února můžeme vysévat hlávkový salát na rychlení, na konci měsíce ředkvičky a mrkev do vytápěných skleníků. Při plánování jarního osetí záhonů je třeba respektovat, zda se jednotlivé druhy snášejí či nikoliv. Jde jednoduše o to, že výsadba nebo osetí vedle sebe jednotlivých druhů rostlin, které se navzájem nesnášejí může vést k tomu, že jedna druhou ovlivňuje v růstu. Zatímco rajčata se snášejí s mrkví, ředkvičkou, kedlubnou a celerem, nesnáší se naopak s okurkami, hrachem a bramborami. Okurky nesnáší kromě zmiňovaných rajčat i ředkvičky a brambory. Salátu se nedaří vedle petržele a celeru, špenátu vedle okurek, řepy, česneku a cibule. Mrkev je naprosto nenáročná a nevádí jí žádný soused. Česnek nesázejte vedle košťálovin, fazolí a hrachu, cibuli vedle kapusty, rebarbory, fazolí a hrachu. Z ovoce vedle sebe jahody nesnesou okurky, brambory a kapustu.

Zdroj: <https://www.ceskestavby.cz/rok-na-zahrade>

Pokud Vám připadá, že je vaše zimní zahrada bez života, poříd'te si ptačí budku nebo krmítko. Do zahrady nebo za vaše okna vdechne nejen život. Můžete pozorovat jací ptáci chodí krmítko navštěvovat.

Ptáci na krmítku

Zvonek zelený

Pěnkava obecná

Hýl obecný

Stehlík obecný

Čížek lesní

Putující Bobulky opět....

Představuji Vám jednu z Putujících Bobulek – Péťu Vetyškovou, která své zážitky z cest po Asii písemně ztvárnila ve své prvotině „YES WOMAN aneb Řekni životu ano“.

Péťe jsem položila několik otázek, které se týkají jejího cestování a putování.

Péťo, co Ti přináší cestování a vůbec vše, co s cestováním souvisí?

Cestování mi přináší svobodu, radost a neustálé objevování. Miluji poznávání nových míst, lidí a kultur v jejich skutečné podobě – vnímat energii míst, která mohu navštívit. Zároveň mě učí velké pokoře za to, co mám, a vlastně co máme všichni. Podívat se do světa totiž není vždy jen hezký obrázek. Pro mě je cestování také cestou k sobě samé. Každá výprava mi ukáže další část mě a učí mě žít tím nejlepší způsobem.

Jak vnímáš rozdíl mezi putováním a cestováním?

Cestování pro mě znamená poznávat svět. Putování vnímám mnohem hlouběji. Když putuji, jsem víc propojená se sebou, s přírodou i s tím, co právě prožívám. Nejde při něm o to, kam jdu, ale co mi ta cesta přináší.

Jaká je historie těchto Tvých aktivit?

Pokud jde o cestování po vlastní ose, tak v roce 2015 jsem se poprvé sama vydala na měsíc do Thajska a byla to pro mě obrovská zkušenost. Od té doby si sama kupuji letenky, plánuji itinerář a cestuji na vlastní pěst. Poznala jsem spoustu zemí, a navíc od roku 2019 také podnikám poutní cesty, ale o tom ty víš nejvíc. Je to zase jiný zážitek, pokud člověk jde pěšky. Hlavně, když se ztratíš nebo špatně odbočíš. Dostaneš se i na místa, která bys jinak nenavštívila.

Procestovala jsi již velkou část Evropy a Asie. Je nějaké místo, které se Ti usadilo nejen v paměti, ale i v srdci?

Za každé místo, které jsem navštívila, jsem vděčná. Každé má svou energii a historii. Pokud mám ale vybrat jedno, byla by to Srí Lanka. Pro mě to nebyla jen další navštívená země – byl to návrat domů. Celou dobu jsem měla pocit, že tam patřím. Velký podíl na tom měli i lidé, kteří mě přijali s otevřenou náručí. Srí Lanka je pro mě zemí, kde je svět stále ještě v pořádku.

A co nějaký silný zážitek?

Těch zážitků je tolik... nedokážu vybrat jeden jediný. Ale když teď vydávám knihu, ráda bych zmínila, jak to celé vzniklo. Na Srí Lance jsem vystoupala na horu Pidurangala, kde jsem seděla celé hodiny, dívala se na krajinu pod sebou a uvědomila si, jak je ten člověk na světě malinký. A hlavně mi tam poprvé došlo, že jsem opravdu odjela do Asie sama a jsem tady.

Byl to tak silný moment, že jsem si právě tam slíbila, že o téhle cestě napíšu knihu. Cítila jsem obrovskou

vděčnost za život a řekla jsem si, že ta kniha třeba inspiruje někoho dalšího. A pokud by ta kniha oslovila alespoň jednoho člověka, aby se vydal na svou vlastní cestu nebo se odvážil udělat ten první krok, ať už to znamená cokoli, poslání splnila. Pro každého má ten krok jiný význam, a to je na tom krásné.

A co v tomto směru plánuješ dál?

Neplánuji. To mě cestování naučilo asi nejvíc. Mám spoustu míst a zážitků, které bych si ještě chtěla splnit, ale co přinese příští rok nebo ty další, to nevím. Ráda bych navštívila Indii, Nepál a také Střední a Jižní Ameriku.

Co se týče putování, láká mě Arizona Trail, Oregon Trail, přechod přes Menorcu nebo Korfu... je toho opravdu hodně. Takže je třeba začít hned.

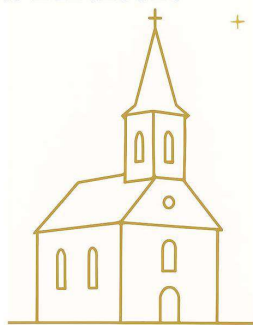
Děkuji za rozhovor a těším se, že se na nějaké z dalších cest spolu opět potkáme jako Putující Bobulky (toto označení vzniklo na poutních cestách).

Marie Sládková

19. 12.	18:00	Adventní koncert - sbor Velkobor	Velký Bor - kostel
24. 12.	21:30	Půlnoční mše	Velký Bor - kostel
29. 12.	10:00	Silvestrovské bruslení SDH Jetenovice	Sušice
1. 1.	13:00	Novoroční špacír	Velký Bor - Jetenovice
4. 1.		Tříkrálová sbírka	Jetenovice - Slivonice
11. 1.		Tříkrálová sbírka	Velký Bor
24. 1.		Hasičský ples SDH Jetenovice	Horažďovice - KD

VELKOBOR +
 + Chrámový a pěvecký sbor +
 + **ADVENTNÍ** +
 + **KONCERT** +
 +
 + **Kostel sv. Jana Křtitele** +
 + **VELKÝ BOR** +
pátek 19. 12.
18.00

Charita
Horažďovice

TŘI KRÁLOVÉ NAVŠTÍVÍ

VELKÝ BOR 11. LEDNA 2026
JETENOVICE 4. LEDNA 2026
SLIVONICE 9. LEDNA 2026

Tříkrálová sbírka 2026 podpoří:

- Charitní pečovatelskou službu
- Odlehčovací služby pro pečující
- Domácí zdravotní péči
- Půjčovnu kompenzačních pomůcek
- Sociálně integrační bydlení
- Krizový fond určený na pomoc při živelných katastrofách
- Pomoc sociálně slabým rodinám s dětmi a seniorům

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA
1.-14. LEDNA 2026
Každá koruna pomáhá

REGIONÁLNÍ PARTNER
 Horažďovice • perla Otavy

HLAVNÍ PARTNER
Charita
 Česká republika

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER
T..

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER
Česká televize

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER
Český rozhlas

PARTNER
Česká pošta

PARTNER
Nestlé

Uzávěrka dalšího vydání novin: 7. 2. 2026